

Петя Дубарова

Момчета

Внезапно разклонили мъжки вени
и вдигнали широки рамене,
красиви и все още несмутени
от тихо женско „да“ и тежко „не“,

превърщате с ръцете си изкусни
един велосипед във две крила.
Неволно ли докоснете ни с устни,
изчезвате. Не чакате „ела“,

отново ваши стъпки се преплитат
със нежните ни стъпки по брега.
Пред нас животът, сочен като пита,
дъхти на мед, непипван досега.

А някъде и дене ме сънува,
жадува ме, прозрачна като мед,
във стихове ме търси и рисува
един усмихнат, влюбен в мен поет.

И счупя ли със своята обич бяла
на детството си приказния храм,
аз своя път със неговия сляла,
най-светлата си песен ще създам!

КРАЙ

© Петя Дубарова

Източник: Словото
Набиране: Елена Николова

Публикация:

Петя Дубарова, „Аз и морето“, издателство „Георги Бакалов“, Варна, 1980

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5990>]